

Opravljalna št.:

Up-524/03

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2005:Up.524.03

Akt:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 707/2002 z dne 24. 4. 2003 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani št. III P 280/2001 z dne 4. 1. 2002

Izrek:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 707/2002 z dne 24. 4. 2003 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani št. III P 280/2001 z dne 4. 1. 2002 se ne sprejme.

Evidenčni stavek:

Sodišču, ki svojo odločitev opre na razumne in logične pravne argumente, ni mogoče očitati samovolje. Tega očitka tudi ni mogoče utemeljiti zgolj z nestrinjanjem z razlago predpisov, kot jih je uporabilo sodišče. Ustavne pritožbe ni mogoče utemeljevati s sklicevanjem na 2. člen Ustave, ker ta člen ne ureja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, temveč ustavna načela (načela pravne države), zato se nanj v postopku z ustavno pritožbo ni mogoče samostojno sklicevati.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

5.3.13.18 - Temeljne pravice - Državljsanske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Enakost orožij (22, 14).

Pravna podlaga:

Člen 2, 22, Ustava [URS]

Člen 55.2.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Polno besedilo:**

Up-524/03-4

12. 1. 2005

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A., odvetnika v Ž., na seji senata dne 23. decembra 2004 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 707/2002 z dne 24. 4. 2003 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani št. III P 280/2001 z dne 4. 1. 2002 se ne sprejme.

Obrazložitev

A.

1. Ustavni pritožnik je dne 19. 7. 1994 vložil pri Odvetniški zbornici Slovenije (v nadaljevanju - Zbornica) predlog za vpis v imenik odvetnikov. Dne 23. 12. 1994 je prejel sklep Upravnega odbora zbornice, da izpolnjuje pogoje za vpis v imenik odvetnikov ter položnico za plačilo vpisnine, ki je takrat znašala 134.330 SIT s prošnjo, da na dan slovesne prisega predloži dokaz o plačilu vpisnine. Pritožnik je ta znesek istega dne plačal. S 1. 3. 1995 je bil ustavni pritožnik razrešen sodniške funkcije, 10. 3. 1995 pa ga je Zbornica pozvala k plačilu razlike vpisnine za vpis v imenik odvetnikov, ker je Skupščina Zbornice dne 16. 12. 1994 sprejela sklep, da se vpisnina v imenik odvetnikov s 1. 1. 1995 poveča. Razliko je ustavni pritožnik po pozivu plačal ter po vpisu v imenik odvetnikov od Zbornice zahteval vračilo razlike, za katero je menil, da jo je od njega zahtevala neupravičeno. Ker je Zbornica zavrnila njegov zahtevek, je vračilo zahteval tudi s tožbo, vendar brezuspešno. Sodišče prve stopnje je zavrnilo zahtevek za vrnitev plačane razlike, kakor tudi podrejeni zahtevek, s katerim je zahteval zakonske zamudne obresti od prvotno plačane vpisnine. Višje sodišče je njegovo pritožbo zavrnilo.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev pravice do enakega varstva pravic (22. člen Ustave) in načela pravne države (2. člen Ustave). Višje sodišče naj bi 22. člen Ustave kršilo s samovoljno razlago določb Zakona o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93 in nasl. - v nadaljevanju ZOdv) in Statuta Odvetniške zbornice Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94 in nasl. - v nadaljevanju Statut), ki se nanašajo na vpis v imenik odvetnikov in na obveznost plačila vpisnine za vpis v ta imenik. Pritožnik zatrjuje, da Višje sodišče za svoje stališče, da obveznost plačila vpisnine zapade ob vpisu v imenik odvetnikov, ki se izvrši po opravljeni slovesni prisegi, (kar ima v njegovem primeru za posledico obveznost plačati višjo vpisnino) nima razumne podlage ne v ZOdv, ne v Statutu. S to razlago naj bi sodišče samovoljno, v nasprotju z zakonsko določenimi pogoji za opravljanje odvetniškega poklica (25. člen ZOdv), dodalo še en pogoj, to je opravljeno prisego.

Navaja, da je obveznost plačati vpisnino dospela v plačilo v trenutku, ko je prejel sklep Upravnega odbora Zbornice o izpolnjevanju pogojev za opravljanje odvetniške dejavnosti.

Višje sodišče pa naj bi pravico do enakega varstva pravic kršilo tudi s tem, ker pravno argumentirano ni odgovorilo na njegove pritožbene navedbe, da 398. člen Zakona o

obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in nasl. - v nadaljevanju ZOR) ne more biti podlaga za zavrnitev podrejenega zahtevka.

B.

3. Ustavna pritožba ni nadaljnje pravno sredstvo v okviru rednega sodstva, s katerim bi bilo mogoče uveljavljati same po sebi kršitve pri ugotovitvi dejanskega stanja ter uporabi materialnega in

procesnega prava. V skladu s prvim odstavkom 50. členom Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS)

Ustavno sodišče izpodbija sodno odločbo preizkusi le glede vprašanja, ali so bile z njo kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine.

4. Višje sodišče je svojo odločitev oprlo na določbo prvega odstavka 63. člena Statuta, ki določa obveznost plačila vpisnine ob vpisu v imenik odvetnikov. Hkrati je pojasnilo, da do vpisa po določbi prvega odstavka 32. člena ZOdv pride po izrečni prisegi pred predsednikom Zbornice. Iz teh dveh določb je sodišče sklepalo, da obveznost plačila vpisnine ni vezana na trenutek, ko prosilec izpolni pogoje za opravljanje odvetniške dejavnosti, pač pa na trenutek vpisa v imenik odvetnikov, zaradi česar je pritožnikov (primarni) tožbeni zahtevek zavrnilo. Sodišče je tako svojo odločitev oprlo na razumne in logične pravne argumente, zaradi česar se pokaže očitek o samovoljni odločitvi kot neutemeljen. Prav tako je neutemeljen očitek o samovoljnem ravnanju sodišča, ki naj bi bilo v tem, da je pritožbeno sodišče s svojo razlago postavilo dodaten pogoj za vpis v imenik odvetnikov (prisega), ki ga zakonodajalec ni predvidel. Dolžnost, da kandidat pred vpisom v imenik odvetnikov izreče prisego, je določena v prvem odstavku 32. člena ZOdv.

5. Pritožnik pritožbenemu sodišču nadalje očita, da ni pravno argumentirano odgovorilo na njegove pritožbene navedbe glede zavrnitve podrejenega zahtevka. Sodišče mu je, izhajajoč iz svojega stališča, da je nastopila obveznost plačila vpisnine ob samem vpisu v imenik odvetnikov, pojasnilo, da gre pri njegovem prvem plačilu za predčasno plačilo, zaradi česar na podlagi tretjega odstavka 398. člena ZOR ne more zahtevati plačila obresti, ker za to niso izpolnjeni pogoji. Zgolj dejstvo, da pritožnik to zakonsko določbo razume drugače kot sodišče, ne more biti razlog za utemeljitev kršitve 22. člena Ustave.

6. Pritožnik ustavne pritožbe tudi ne more utemeljevati s sklicevanjem na 2. člen Ustave, saj navedeni člen ne ureja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, temveč temeljna ustavna načela (načela pravne države), zato se nanj v postopku z ustavno pritožbo ni mogoče samostojno sklicevati.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednica senata mag. Marija Krisper Kramberger ter člana Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednica senata

mag. Marija Krisper Kramberger

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

29. 7. 2003

Datum odločitve:

12. 1. 2005

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe

Objava:

Dokument:

US24305